

DAGEN DERPÅ

Den ensommes sang lyder i natten lang
et hjerte fyldt med smerte
kom nu bare, nu bare an
slaget skal stå, tiden må gå
Ser dig med morgendages øjne
Savnet spiller de dødes melodi

Som pennen flyder, smelter mit hjerte
som en regnvejrs dag, løber mine tårer
ud i det rolige blå, hvor intet er at opnå
ensrettede gader forsætter
gentager sig igen og igen og igen

Faldt jeg, faldt jeg for dig
så dybt
virkningsfulde blå øjne, men alt blev blåt
det æder mig op
heden blev gløden og mørket det falder
jeg måtte gå så langt fra blå
det blev dagen derpå